

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2204/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Војислав Бајуновић адвокат из ... и Станоје Филиповић адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ваљеву, ЈВП „Србија воде“ Београд, ВПЦ Сава – Дунав из Новог Београда, ББ и ВВ, обојица из ..., чији су пуномоћници Бранка Радојичић адвокат из ... и Драгомир Јоцковић адвокат из ..., ради утврђења права својине и поништаја уговора, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3869/19 од 14.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3869/19 од 14.11.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиоца изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3869/19 од 14.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу П 3984/16 од 14.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је власник делова катастарских парцела .../..., .../..., .../..., .../..., .../..., .../... и ... све КО ... новог премера, са одређеним површинама и мерама и границама (по скици вештака – геометра од 20.12.2017. године), који одговарају катастарским парцелама ..., ..., .../..., ..., ..., .../..., .../..., .../..., .../... и ... све КО ... старог премера, и да се тужени обавезу да признају право својне тужиоца и дозволе му да означене делове парцела у наведеним површинама издвоји и обележи граничним ознакама и да се упише као њихов власник у Служби за катастар непокретности и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи уговор о купопродаји Ов. .../... од 12.07.2008. године, оверен код Општинског суда у Богатићу, који је закључен између туженог ББ из ... као продавца и туженог ВВ из ... као купца, што су тужени дужни да признају и трпе правне последице поништаја тог уговора. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужилац повукао предлог за усвајање привремене мере којим је тражио да се у Служби за катастар непокретности у Богатићу упише забележба забране отуђења катастарских парцела које су предмет тужбеног захтева до правноснажног окончања овог спора. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да му тужени накнаде

трошкове парничног поступка у износу од 1.279.450,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 15 дана по пријему отправка пресуде. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженима трошкове поступка, и то туженој Републици Србији у износу од 75.000,00 динара, а туженима ББ и ВВ у износу од 382.500,00 динара, у року од 15 дана по пријему писменог отправка пресуде под претњом извршења, док је захтев тужених ББ и ВВ за накнаду трошкова поступка преко признатих, а до тражених у износу од 1.500.000,00 динара одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3869/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Богатићу П 3984/16 од 14.06.2019. године укинута у делу одлуке о привременој мери и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак, док је у преосталом делу жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу и делу одлуке о трошковима парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је лично и преко пуномоћника – адвоката Војислава Бајуновића и адвоката Станоја Филиповића, благовремено изјавио три ревизије због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизије које су изјавили тужиоци пуномоћници засноване су и на члану 404. ЗПП (посебне ревизије).

Посебна ревизија предвиђена наведеном одредбом може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права. Због тога, при оцени њихове дозвољености, нису посебно цењени наводи тужиоца о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Одлучивање о посебној ревизији може се дозволити ако су испуњени услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Разлози којима је образложена другостепена пресуда не стварају потребу за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе због правноснажних пресуда на које се указује једном од ревизија тужиоца.

Наиме, захтев тужиоца за утврђење права својине на деловима катастарских парцела .../..., .../..., .../..., .../..., .../... и ... КО ... новог катастарског премера, који одговарају деловима катастарских парцела ..., .../..., .../..., .../... и ... КО ... старог катастарског премера, одбијен је применом члана 211. ЗПП – због непотпуне пасивне легитимације, јер тужбом нису обухваћена сва лица уписана у катастар непокретности као сувласници означених парцела, која се налазе у положају нужних супарничара. Тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење права својине на делу катастарске парцеле .../.. КО ... новог катастарског премера, који одговара катастарским парцелама .../..., ..., ..., ... и .../..., односно деловима катастарских парцела ..., .../..., .../..., .../... и ... КО ... старог катастарског премера, као и захтев за поништај уговора о купопродаји, одбијени су по правилу о терету доказивања из члана 231. ЗПП, јер тужилац није доказао да је тражени реални део означене парцеле новог премера у својини тужене Републике Србије, са правом коришћења туженог ЈВП „Србија воде“ из Београда, по

обиму и површини адекватан његовом сувласничком уделу на парцелама старог катастарског премера стеченог наслеђем и правним пословима, односно није доказао разлоге за релативну ништавост уговора о купопродаји Ов. .../... од 12.07.2008. године чији је поништај тражен.

Сходно изложеном, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизије тужиоца нису дозвољене, у смислу члана 410. став 2. тачка 2. и тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да у поступку по ванредним правним лековима странку мора да заступа адвокат, изузев ако је сама адвокат. Тужилац је ревизију од 24.01.2020. године изјавио лично, па је зато та ревизија недозвољена, у смислу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП.

Самосталним чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 55 од 23.05.2014. године) прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона (31.05.2014. године).

Поступак у овом спору покренут је тужбом поднетом 10.09.2004. године и правноснажно је окончан пресудом коју је другостепени суд донео 14.11.2019. године. Вредност предмета спора, одређена износом од 100.000,00 динара, очигледно је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Због тога ревизије које су изјавили тужиочеви пуномоћници – адвокати нису дозвољене, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић